

- 2) Czy, w przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pierwsze pytanie, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki należy interpretować w ten sposób, że obowiązek oceny zdolności kredytowej konsumenta w odniesieniu do ewentualnego zawarcia danej umowy kredytu każdorazowo obciąża kredytodawcę i pośrednika kredytowego, którzy dokonują jej w imieniu i na rzecz konsumenta?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.U. L 133, s. 66).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Włochy) w dniu 1 lutego 2018 r. – Vitali SpA / Autostrade per l'Italia SpA

(Sprawa C-63/18)

(2018/C 166/24)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vitali SpA

Strona pozwana: Autostrade per l'Italia SpA

Pytanie prejudycjalne

Czy zasady swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług zawarte w art. 49 i 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), art. 71 dyrektywy 2014/24 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2014 r. ⁽¹⁾, który nie przewiduje ograniczeń ilościowych w zakresie podwykonawstwa, oraz ustanowiona w prawie Unii zasada proporcjonalności sprzeciwiają się stosowaniu przepisów krajowych dotyczących zamówień publicznych, takich jak przepis włoski zawarty w art. 105 ust. 2 zdanie trzecie decreto legislativo nr 50 z dnia 18 kwietnia 2016 r., zgodnie z którym podwykonawstwo nie może przekroczyć 30 % całkowitej wartości zamówienia na roboty budowlane, usługi lub dostawy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94, s. 65).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 12 lutego 2018 r. – Idi Srl / Arcadis – Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo

(Sprawa C-101/18)

(2018/C 166/25)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca odwołanie: Idi Srl

Druga strona postępowania: Arcadis – Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy jest zgodne z art. 45 ust. 2 lit. a) i b) dyrektywy 2004/18/WE⁽¹⁾ traktowanie za „postępowanie w toku” samego złożenia przez dłużnika do właściwego organu sądowego wniosku o wszczęcie postępowania układowego?
- 2) Czy jest zgodne z wyżej wymienionym przepisem uznanie, że przyznanie przez dłużnika, iż znajduje się w stanie niewypłacalności i zamiar złożenia przez niego wniosku o wszczęcie postępowania układowego „in blanco” (którego szczególne cechy przedstawiono powyżej) stanowi podstawę wykluczenia z procedury udzielania zamówień publicznych, przyjmując w ten sposób szeroką wykładnię pojęcia „postępowanie w toku” w rozumieniu prawa wspólnotowego (art. 45 dyrektywy) i krajowego (art. 38 decreto legislativo nr 163 z 2006 r.)?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal administratif de Montreuil (Francja) w dniu 20 lutego 2018 r. – Sea Chefs Cruise Services GmbH / Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Sprawa C-133/18)

(2018/C 166/26)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal administratif de Montreuil

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sea Chefs Cruise Services GmbH

Strona przeciwna: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Pytanie prejudycjalne

Czy przepisy art. 20 ust. 2 dyrektywy Rady 2008/9/WE z dnia 12 lutego 2008 r.⁽¹⁾ powinny być interpretowane w ten sposób, że wprowadzają zasadę prekluzji, co oznacza, że podatnik z jednego państwa członkowskiego żądający zwrotu podatku od wartości dodanej od państwa członkowskiego, w którym nie ma siedziby działalności gospodarczej, nie może uzupełnić swojego wniosku o zwrot w postępowaniu przed sądem rozpoznającym sprawy podatkowe, jeżeli uchybił terminowi na odpowiedź na żądanie informacji ze strony urzędu, zgodnie z przepisami ust. 1 tego samego artykułu, czy też, przeciwnie, należy je interpretować w ten sposób, że taki podatnik w ramach przysługującego mu prawa do odwołania przewidzianego w art. 23 dyrektywy oraz w świetle zasady neutralności i zasady proporcjonalności podatku od wartości dodanej, może uzupełnić swój wniosek w postępowaniu przed sądem właściwym w sprawach podatkowych?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2008/9/WE z dnia 12 lutego 2008 r. określająca szczegółowe zasady zwrotu podatku od wartości dodanej, przewidzianego w dyrektywie 2006/112/WE, podatnikom niemającym siedziby w państwie członkowskim zwrotu, lecz mającym siedzibę w innym państwie członkowskim (Dz.U. L 44, s. 23).